

Veľký náš pomocník

O. Jozef Maria Fail
Redemptorista

Vytlačila kníhtlačiareň Andreja, úč. spol., filiálka v Prešove

Nihil obstat:

O. Ján Začopal
cenzor.

Imprimatur:

Eparchialne praviteľstvo, Prešov
čís. 265 P. 1943, 23./I.

Ú V O D.

Žijeme v dobe veľkých prevratov a v dobe veľmi búrlivej. Ak kedy, tak za našich časov treba nám mocného ochrancu v potrebách tela i duše. Potrebuje ho jednotlivec, potrebuje ho rodina, potrebuje ho svrchovane aj náš Slovenský národ.

Ale nenájdeme lepšieho a mocnejšieho pomocníka nad verného, spravodlivého a svätého ochrancu Rodiny nazaretskej, sv. Jozefa. „Id'te k Jozefovi!!” (I. Mojž. 41, 55.)

On je mocný ochranca duší, verný pomocník v potrebách časných, On je ustavičný náš orodovník u Boha. Vyniká najmä ako po celom svete vzývaný tešiteľ v hodine smrti. Ako skúsenosť učí, je jeho zvláštnou záľubou chrániť svojich ctiteľov od náhlej a nenadálej smrti, ujímať sa ich v smrteľnom zápase a odprevádzať ich na súd Boží. — Táto knižočka má povzbudiť ctiteľov sv. Jozefa, a zvlášť členov spolku sv. Jozefa k vrúcnej úcte k sv. Jozefovi a posilniť ich dôveru k nemu.

Kto bol sv. Jozef?

Sväté písmo veľmi málo nám hovorí o sv. Jozefovi, ale to, čo nám Duch sv. zaznamenal, stačí celkom, aby sa pred našimi očami zjavila postava sv. Jozefa v celej svojej veľkosti a svätosti.

„Jakub ale splodil Jozefa, muža Márie, z ktorej sa narodil Isus, ktorý sa volá Christos”. (Mat. 1, 16).

Tak znie prvá zpráva o Jozefovi, ktorá nám udáva pôvod sv. Patriarchu.

Pochádzal teda sv. Jozef z pokolenia Júdovho, a to z rodu kráľa Dávida. Pokolenie Júdovo zaujímaťo prvé miesto medzi 12 pokoleniami národa Izraelského a rod Dávidov bol najslávnejším z pokolenia Júdovho. Z tohto rodu pochádzal sv. Jozef; prúdila preto v jeho žilách krv kráľovská.

Hoci rodičia Jozefovi pochádzali z rodu kráľovského, boli celkom chudobní a museli si zarabať denný chlieb ťažkou prácou. Chudobným bol aj sv. Jozef. Chudobný tesár v malom mestečku Nazarete: Tu pracoval v svojej dielni, tu ho videli ľudia v chudobnej odedzi s tesárskymi nástrojmi nepatrného, skromného. Chudobná bola jeho postel', chudobná odedza, chudobný pokrm. Kto by bol vtedy povedal, že

tento biedny tesár bude raz najväčším svätcom? — Kto by tomu bol uveril?

A predsa s potešením hľadalo oko Božie na tohto muža, ktorému Prozreteľnosť Božská určila tak vznešený úkol — byť ochrancom a pestúnom nebeského pokladu — Syna Božieho.

Sv. Jozef, spravodlivý muž.

Hoci bol sv. Jozef chudobný na majetky pozemské, tým viac bol bohatý na statky duše, ako nám to potvrdzuje sv. Písmo, keď ho nazýva spravodlivým mužom.

Sv. Jeroným vykladajúc tieto slová vraví, že sv. Písmo nazýva sv. Jozefa spravodlivým nielen preto, že vynikal spravodlivosťou, ale že vynikal vo všetkých ctnostiach, a to mierou dokonalou. A sv. Peter Damiánsky hovorí, že sv. Jozef svojou svätosťou sa podobal svojej panskej snúbenici.

A nemohlo ani byť ináč, musel vynikať mimoriadnou svätosťou, primeranou úradu, k akému bol Bohom určený. Mal sa stať mužom Panny, ktorá svojou svätosťou prevýšila anjelov, bol vybratý za pestúna a ochranca Vteleného syna Božieho, teda k úradu, nad ktorý vyšší už si nemôžeme myslieť. A keďže je náukou viery, že Boh, keď vyberá k dôstojnosti a k po-

volaniu, dáva aj primerané dary a milosti, musel sv. Jozefovi k mimoriadnemu úradu — starať sa o sv. Rodinu — udeliť aj mimoriadne milosti.

Takým darom bolo, ako hovoria učitelia Cirkve: že bol ešte pred narodením očistený od dedičného hriechu a pozbavený zlej žiadostivosti. Preto sv. Otcovia sa právom domýšľajú, že prisľúbil Bohu neporušené panenstvo a Kornelius a Lapide ho nazýva viac anjelom ako človekom. Sv. Bernard hovorí: „Z jeho vznešeného určenia môžeme usúdiť na veľkosť a vzácnosť nadprirodzených darov, ktorými ho Boh obdaril!“ Sv. František Sal. vraví: „Sv. Jozef svojou čistotou je povznesený nad anjelov najvyššieho rádu“. —

Jozef, muž Márie.

Prišla plnosť času a doba určená Bohom, aby prišiel Ten, ktorý bol „očakávaním národov“ a ktorý mal smieriť rozhnevaného Boha s ľudstvom.

Matka Bohočloveka bola už vybratá. Bolo len treba skryť na čas pred hmotárskym okom ľudu veľké tajomstvo — „Panna počne“ — a chrániť zákonným spôsobom nielen česť Panny, ale aj samého Bohočloveka, ktorý nie z krvi ani zo

žiadosti tela, ani z vôle muža, ale z Boha sa zrodil' — (Ján 1, 13), lebo tak je písané: „Duch sv. zostúpi na Teba a sila Najvyššieho zatieni Ťa. A preto i to sväté, čo sa z Teba narodí, volať sa bude Synom Božím”. (Mat. 1, 35). Lebo nie je nemožná u Boha nijaká vec”. (Mat. 1., 37).

Ale aj o to sa postarala Večná Múdrost'.

Sv. Jozef bol vyvolený — sám panic, aby chránil Pannu, sám svätý, aby zastupoval pozemského otca Najsvätejšiemu.

Riadením Božskej Prozreteľnosti Jozef a Mária, uzavreli spolu pravé, skutočné manželstvo. Tým sa stal Jozef skutočným Máriiným zákonným mužom, Mária jeho zákonnou manželkou, ako nám to potvrdzuje sv. Písmo: „Jozef, muž Márie!” (Mat. 1, 16).

So vzájomným zrieknutím sa manželských práv, lebo obidvaja sa boli zaviazali sľubom ustavičnej čistoty. Podľa Gerzona: snúbilo sa tu panictvo s panenstvom.

Tým, že ho Boh vybral za muža Márie, Matky Isusa Christa, nemohol ho viac osláviť a vyvýšiť.

Ó sv. Jozef, tvoja snúbenica činí tvoju slávu a tvoju vznešenosť. Bol si drahocenný v očiach Božích skôr, než si prijal Máriu za manželku, ale manželstvom s Máriou ešte viac si vyrástol

v očiach Božích a ešte viac vzrástla tvoja dôstojnosť a tvoja sláva!

Preto ani nebolo treba, aby nám sv. Písmo podávalo viac zpráav o sv. Jozefovi. Stačila krátka zpráva: že bol mužom Márie, z ktorej sa narodil Kristus, aby sme si urobili predstavu o veľkosti a vznešenosti sv. Patriarchu. Veď práve táto dôstojnosť ho stavia nad anjelov, ona je stredom, ku ktorému sa odnášajú všetky dary a milosti, ktoré mu Boh udelil. Táto dôstojnosť je slnce, ktoré obsahuje v sebe tie žiariace lúče, ktoré tvoria svätožiar okolo hlavy sv. Jozefa.

Úkol sv. Jozefa.

Vstúp do jaskyne betlehemskej! Čo tu vidíš? Sv. Jozefa, Máriu a Dieťaťko položené v jasiach. — Kto sú tieto osoby?

Dieťa je pravý Syn Boží, ktorí sa stal človekom — Boh a človek!

Mária je Panna nepoškvrnená: „Hľa, panna bude mať v živote a porodí syna a volať budú jeho meno Emanuel, čo sa vykladá: s nami Boh!“ (Mat. 1, 23.)

Teda pravá Matka Božia, Matka Bohočloveka.

Jozef, chudobný tesár, panický muž panickej Matky a strážca Syna Božieho, vyvolený k zod-

povednému tomu úradu samým Bohom. Jemu Boh sveril tajomstvo Vtelenia, jemu odovzdal Máriu a Isusa, aby ich chránil a zastupoval Isusovi pozemského otca. On svoj úrad plní, ako otec sa o Isusa stará, dal mu izbietku k prebývaníu, živil ho a obliekal a starostlivým okom otcovským nad ním bedlil.

Po najsvätejšej Matke Božej nikto nestál tak blízko Vtelenému Synovi Božiemu a veľkým tajomstvám vykúpenia ako sv. Jozef.

On bol strážca týchto tajomstiev. Manželstvom s Máriou javil sa očiam ľudským otcom Dieťaťa Isusa a rúškom manželstva s Máriou zakryl tajomné pôsobenie Ducha sv., ako aj zázračné tajomstvo Panenstva a Materstva Matky Božej. Jemu Boh udeľuje rozkazy anjelom, jemu ako hlave rodiny sveruje starosť zachrániť život Vykupiteľa pred úkladom Heroda, jeho rukám sveruje výchovu tela i duše svojho jednorodeného Syna. A Jozef si je vedomý svojho úradu a svojej povinnosti. Bez odkladu počúva hlasu Božieho (vid' útek do Egypta), je Isusovi otcom skutočne starostlivým. V skrytosti, v domčeku nazaretskom, učí Syna Božieho svojmu remeslu, podľa predpisu zákona, s ním chodí na slávnosti do chrámu Jeruzalemského, s ním číta sv. Písmo a vykladá slová prorokov, spolu sa modlia k Otcovi o požehnanie.

Muž bolesti.

Nie je na svete človeka, ktorý by bol bez utrpenia a bolesti. Neboli bez neho ani svätí. Trpel Bohočlovek, trpela jeho nepoškvrnená Matka, bez utrpenia a bez bolesti nebol ani sv. Jozef. Ba práve preto, že bol tak blízko Synovi Božiemu, musel aj on trpieť. Kde Spasiteľ položil hlavu, tam zanechal stopy svojej trňovej koruny a sv. Jozef tak často tisol k srdcu túto svätú hlavu.

Križ ťažkej práce, križ chudoby ho nasledoval všade, aj do Betlehema, kde sv. Jozef iste najviac pocítil ťažobu chudoby, keď pre svojich drahých nemohol nájsť prístrešie a musel sa spokojiť so stajňou, slamou a jaslami. K tomu tvrdosť ľudská, ukrutné úklady o život Dieťaťa, útek do Egypta, život medzi cudzími ľuďmi vo vyhnanstve.

Stratu Isusa v chráme možno rátať k jednej z najväčších bolestí sv. Jozefa. „Synu, prečo si nám tak učinil? Hľa, tvoj otec i ja s bolesťou sme ťa hľadali!“ (Luk. 2, 48.) Tie slová najlepšie nám ukazujú, čo vtedy sv. Jozef cítil.

Smrť sv. Jozefa.

Všetko na svete má svoj koniec, i život ľudský. Smrť, to je ten tvrdý zákon, ktorý si podrobuje každého. Stanovené je všetkým ľuďom

zomrieť! Zákonu smrti sa podrobil Syn Boží, podrobila sa mu Najčistejšia zo všetkých ľudí — Matka Stvoriteľa. Tomu zákonu podľahol aj sv. Jozef. Ale ako celý jeho život bol reťazou mimoriadnych darov a milostí, tak mimoriadnou bola aj jeho smrť.

Kedy zomrel sv. Jozef s určitosťou nevieme povedať. Bolo to asi krátko pred verejným vystúpením Isusa Christa. Nevieme ani kde zomrel, ale iste tam, kde žil, pracoval — v svojom domku v Nazarete. Konečne to všetko je vec vedľajšia, najhlavnejšie je, ako zomrel?

Aký život — taká smrť! A to sa celkom splnilo na sv. Jozefovi. Svätý jeho život, život uprostred najsvätejších osôb Isusa a Márie, nemohol mať iné vyvrcholenie ako svätú, šťastlivú smrť.

Niektorí učitelia duchovného života, ako sv. František Sal., sú toho presvedčenia, že príčinou smrti sv. Jozefa nebola nemoc, alebo iná prirodzená príčina, ale veľká láska k Bohu. — Azda to bol vnútorný hlas Boží, ktorý mu hovoril, že dospel na koniec pozemského putovania. Všetko sa sústreďuje k tomu, aby jeho odchod z tohto sveta bol čo najšťastlivejší.

Minulosť Jozefova nechová v sebe nič, čo by ho mohlo znepokojovať, čoho by musel putovať. Práve naopak, život plný nevinnosti, vzneše-

ných ctností, nesmiernych zásluh o Isusa Christa a Matku Božiu, život práce, utrpenia posvätený láskou je mu len prameňom útechy a radosti. Môže si s radosťou povedať, : dobrý boj som bojoval! Minulosť je mu len zárukou večnej, nehynúcej slávy.

Aj prítomnosť je pre neho plná útechy, ved' umiera na rukách Syna Božieho, u neho stojí Matka Spasiteľa, tá milá, dobrá Tešiteľka.

Tie sväté duše boly jeho pomocníkmi a tešiteľmi a nielen že podopieraly slabnúce telo, ale hojnými milosťami tešily dušu i srdce.

Isteže sv. Jozef trpel myšlienkou, že sa musí rozlúčiť s dušami jemu tak drahými, s Isusom a Máriou, ale on bol vždy mužom pevnej viery, a preto sa tešil myšlienkou, že onedlho uvidí svojho osláveného Sverenca a pozdraví svoju sv. Snúbenicu ako Kráľovnú neba i zeme vo večnej blaženosti.

Ó prešťastný, prebážený Jozef, lebo Kristus a Mária bedlili nad tvojou poslednou hodinou! Vypros i nám šťastnú hodinu smrti!

Oslava sv. Jozefa.

Keďže sv. Jozef tu na zemi bol po Matke Syna Božieho najviac milosťami od Boha obdarený, keďže po nej bol najdokonalejší a naj-

svätejší, keďže mal aj z ľudí po Matke Božej Márii najväčšiu účasť na Vykupiteľskom diele Isusa Christa, a preto, že dáva v nebi odmenu podľa zásluh, nik nebude iste pochybovať o tom, že sv. Jozef v nebi po Márii požíva najväčšej blaženosti, najbližšie stojí pri tróne Božom a zo všetkých svätých má v nebi najväčšiu moc.

A tak sv. Jozef, ako kráčal úľolím s ňou s Isusom a Máriou, tak s nimi je teraz spojený aj v nebesiach vo večnej sláve.

Prečo máme ctiť sv. Jozefa?

Po Matke Božej nie je na zemi ani na nebi svätca, ktorý by si zaslúžil viac našej úcty ako sv. Jozef.

Boh vybral sv. Jozefa za ochrancu svojho najdrahocenejšieho pokladu, Vteleného Syna Božieho a jeho Matky. Boh mal teda dôveru v sv. Jozefa. Keď Boh v neho dôveroval, a tak ho uctil a vyznamenal, či nie je to príkladom a povzbudením aj pre nás: dôverujte sv. Jozefovi a vložte v jeho ruky všetky svoje potreby!

Sv. Jozef po Márii stojí najbližšie Isusovi. Vo sv. Písme je zapísaný ako jeho zákonný otec: „Hľa, otec tvoj a ja...” (Luk. 2, 48.) „Menom otca”, hovorí sv. Bazil, „nezaslúžil byť

menovaný ani anjel, ani nijaký svätec, iba sv. Jozef”!

A Isus Christos ho i skutočne ctí a miloval ako otca. „Bol im poddaný!” (Luk. 2, 51.) — hovorí sv. Písmo. Málo slov, ale je v nich skrytá celá láska, ochotná poslušnosť, hlboká úctivosť Syna Božieho k sv. Jozefovi.

Sv. Alfonz z Liguori hovorí: „Príklad Isusa Christa, ktorý za svojho života na zemi ctí sv. Jozefa a jeho príkazom sa podroboval, mal by nás povzbudiť, horlive ctíť a vrúcne milovať sv. Jozefa”.

Aj matka naša, sv. Cirkev, Po Matke Božej nijakého zo svätcov nemá v takej úctivosti ako sv. Jozefa. Nikdy ho neodlučuje od Isusa a Márie, ale po nich ihneď mu vykazuje prvé miesto. (Vid’ sviatok: Sobor Presviatej Bohorodici i sv. Josifa, druhý deň po narodení Isusa Chr.) Sv. Jozef to bol, ktorý bol vybratý za prvého a zvláštneho ochrancu sv. Cirkvi. A veľký pápež Lev XIII. píše: „Svätý domček, ktorý Jozef svojou otcovskou rukou riadil, choval v sebe počiatok vznikajúcej Cirkvi. Najsvätejšia Panna, ako bola Matkou Isusa, tak je aj Matkou všetkých kresťanov; lebo zrodila ich za najväčších múk Vykupiteľa na Golgote. Isus Christos je ako prvorodený z kresťanov, ktorí sú jeho mystickými bratmi vykúpením a tým, že boli prijatí za dietky Božie”.

Z tých príčin blažený patriarcha Jozef cíti, že je mu zvláštnym spôsobom sverený kresťanský ľud, z ktorého pozostáva Cirkev; to je tá po celom svete rozšírená rodina, a on, sv. Jozef, že v nej zaujíma postavenie takmer otca, keďže je otcom Prečistej Dívky Márii a otcom Isusa Christa. Je to preto vhodné a dôstojné sv. Jozefa, že ako vtedy sa staral o všetky potreby rodiny nazaretskej, tak teraz svojou nebeskou opaterou chráni a háji Cirkev Christovu.

Sv. Jozef — mocný u Boha.

Dôstojnosť a česť, povznesená nad anjelov, lebo „ku ktorému z anjelov riekol Boh: môj otec si ty?“ — zabezpečuje mu zvláštny stupeň uznania, úcty, lásky a vd'ačnosti v nebi. Kto bude popierať, že sv. Jozef je veľký a mocný u Boha? O ňom hovorí Gerzon: „Keď otec prosí Syna, Syn prosbu jeho za rozkaz prijíma!“ A sv. Bernardín zo Sieny: „Nedá sa ani myslieť, že by Isus Kristus, ktorý za svojho života na zemi sv. Jozefa ako svojho otca ctí, mohol mu voľačo v nebesách odoprieť“.

Preto je sv. Jozef v nebi dobrodincom celého kresťanstva. Ved' s jeho zásluhami o ľudstvo okrem zásluh Matky Božej nemôžu sa porovnať zásluhy nijakého svätého. V jeho dome v Nazarete, pod jeho otcovskou rukou sa pri-

pravovalo vykúpenie sveta. Čo urobil, pre nás urobil. On pracuje aj teraz pre nás a medzi nami. Povzbudzuje, očisťuje, posväcuje, pomáha, teší, ochraňuje.

Sv. Jozef pomocníkom vo všetkých potrebách.

Pre nás rozhodujúcim dôvodom, aby sme ctili sv. Jozefa, je, že ho potrebujeme ako pomocníka vo všetkých našich potrebách duše i tela.

A ako taký bol ustanovený samým Bohom, lebo on prežil celý ľudský život so všetkými jeho radosťami i bolesťami.

Sv. Bernard o ňom píše: „Niektorým svätým je dané orodovať v istých potrebách, ale sv. Jozef pomáha vo všetkých záležitostiach a ujíma sa všetkých, ktorí sa k nemu s dôverou utiekajú!”

A sv. Terézia hovorí: „Zdá sa, že Boh dal iným svätým moc, aby pomáhali v niektorých veciach, ale o sv. Jozefovi učí skúsenosť, že pomáha vždy a všade a že tým Boh ukazuje, že aj v nebi všetko robí, za čokoľvek ho svätec prosí. Veľkomyselná láska sv. Jozefa uzaviera všetky potreby duše i tela”.

Pápež Lev XIII. vraví, že Boh zariadil život sv. Jozefa tak, aby nám žiaril ako vzor vo všet-

kých okolnostiach a mohol zasiahnuť svojou vedomosťou a skúsenosťou.

P. Guchon Marista rád rozdávať obrázky sv. Jozefa. Keď sa ho ľudia pýtali o radu, dal im obrázok sv. Jozefa a hovorieval: „Obráťte sa na sv. Jozefa! Keď vedel usporiadať záležitosti Bo-
hočloveka, vie usporiadať aj vaše”.

Sv. Jozef, vzor kresťana.

Sv. Cirkev, keď nám stavá na oči život svätých, robí tak preto, aby nám dala v nich príklad svätého, bohumilého života.

Po Isusu a Márii — sv. Jozef je nám najkrajším vzorom svätého života, a to všetkým kresťanom, všetkých stavov a tried.

Je vzorom pokory urodzeným tohto sveta, ved' pochádzal zo vznešeného rodu kráľovského, a predsa nezakladal si na tejto dôstojnosti pokorný tesár nazaretský.

Je vzorom otcom a matkám. Žili s Máriou ako žijú anjeli v nebi, v čistote, láske, pokoji. Ako hlava, bol verný strážca sv. Rodiny. Je vzorom mládeže, ved' drží v rukách bielostnú ľaliu nevinnosti.

Je vzorom pracujúcich, robotníkov, remeselníkov. On vedel spojiť prácu s modlitbou a

posvätiť prácu dobrým úmyslom. A tým posvätil aj seba.

Je vzorom chudobných, úbohých, prenasledovaných, vzorom v utrpení a krížoch. Vyniká trpezlivosťou, odriekaním, znáša chudobu, nedostatok, prenasledovanie, bez nariekania.

Je vzorom toho, kto žije vo svete práve tak, ako toho, kto žije v odkúčensti od sveta. Lebo s životom chudobného remeselníka vedel spájať život modlitby, dokonalosti, žijúc v ustavičnej myšlienke na prítomnosť Božiu. Je vzorom všetkých.

Sv. Jozef, útočisko hriešnikov.

„Boh tak miloval svet, že Syna svojho jednorodného dal, aby nikto, kto v neho verí, nezahynul, ale mal život večný. Ved' Boh neposlal svojho Syna na svet, aby súdil svet, ale aby svet bol spasený skrz neho". (Ján 3, 16—17.)

A tohto Spasiteľa sveta živil sv. Jozef, staral sa o neho; aby nám pre nás zachránil Vykupiteľa pred zlobou Herodovou, berie na seba ťažkosti dlhej cesty, keď uteká do Egypta. Dával mu všetko, čo potreboval ako človek k svojmu budúceму vykupiteľskému životu, aby nás mohol vykúpiť svojou krvavou obetou na kríži.

Nevypočuje preto teraz Isus Christos ochot-

ne svojho pestúna, keď ho sv. Jozef bude prosiť o zachránenie hriešnikov, preto všetko, čo pre neho vykonal? Moc sv. Jozefa nad peklom je veľká a zlí duchovia sa ho boja. Preto ho sv. Cirkev nazýva „Postrachom zlých duchov“.

A ako zvláštny miláčik Boží môže zadržať hnev Boží proti hriešnikom. Nikoho neodmieta, kto sa k nemu s plnou dôverou utieka.

Pán M. — bol oddaný hriechu a zhýralému životu. Hoci bol kresťan, žil bez Boha. Upadol do ťažkej nemoci a smrť sa mu blížila. Jeho zbožná žena sa stará zo všetkých síl priviesť ho ku pokániu, ale všetko je márne. Práve v tom čase ponúka rodine pána M. mladá žena obraz. Hovorila, že muž je maliar, ale že trpia teraz veľkú biedu. Obraz predstavoval sv. Jozefa umierajúceho. Nemocný a manželka jeho obraz kúpili a žena ho zavesila nad posteľ nemocného. Tento zalietaľ často okom i v myšlienkach k sv. obrazu. Druhý deň si povzdychol: „Myslím na svoj odchod z tohto sveta. Kiež by som aj ja mohol zomrieť ako sv. Jozef v spoločnosti Isusa a Márie“. — A skutočne, o niekoľko dní umiera zapopiatrený sv. sviatosťami so slovami „Isus, Mária, Jozef!“ — Ešte pred smrťou sa smieril so svojím synom, ktorého bol pred rokmi vydedil, že si vzal za ženu dievča proti jeho vôli. Syn, maliar, bol pôvodcom zmienenej obrazu a vyznal, že sv. Jozefovi ďakuje za to, že sa otec

s nim smieril, lebo sv. Jozefovi odporúčal denne rodičov i svoju rodinu, áno aj obraz, ktorý ku cti sv. Jozefa namaľoval.

Sv. Jozef, pomocníkom v hodine smrti.

Najdôležitejší okamih nášho života je hodina našej smrti, lebo od nej závisí celá naša večnosť. Keď bude dobrá naša smrť, budeme večne šťastlivý a blažení, keď bude naša smrť zlá, nešťastná bude naša večnosť.

Kto z nás nevie, koľko prekážok treba prekonať, aby sa človek šťastlivo preplavil tieňmi smrti? — Treba žiť životom kresťana, prekonať bolesti zdĺhavej nemoci, v chvíli odchodu z tohto sveta byť v milosti posväcujúcej — nemať ťažkého hriechu na duši. Mnohý odkladá s pokánim, až konečne umiera v nekajúcnosti, a večne hynie. Mnohý sa nemôže odlúčiť od sveta, odorvať srdce od hriechu, premôcť zlé žiadostivosť, utíšiť hnev, nepriateľstvo, a večne hynie. K tomu pristúpia zvädzania diabla, ktorý ako lev obchádza a stará sa posledným útokom získať dušu pre seba.

Veru, k dobrej smrti je nám veľmi treba pomoci neba. A preto samo nebo dáva nám zvláštneho ochrancu pre hodinu smrti — sv. Jozefa.

Keď vedel zachrániť Božské Dieťa pred smrťou ukrutnou z rúk Heroda, prečo by nevedel nás uchrániť pred úkladom diabla a hriechu?

Keď sám zomrel na rukách Syna Božieho a Matky Božej šťastlivou smrťou, prečo by aj nám biednym nemohol vyprosiť podobnej milosti — šťastlivú, pokojnú smrť?

Svätý sluha Boží, Aleš z Vigévara, Františkán, zvolal v hodine smrti k spolubratom: „Zasviette sviečky a mnoho sviec, lebo ma príde navštíviť Matka Božia a sv. Jozef!“ Onedlho očuh okolostojací: „Hľa, Kráľovná nebies! Hľa, sv. Jozef!“ — Boly to posledné slová umierajúceho.

Keď sv. František Šal., veľký ctiteľ sv. Jozefa pracoval k smrti a videl okolostojacích plakať, vravel im: „Prečo plačete? Prečo ma ľutujete? Či neviete, že som bol vždy ctiteľom sv. Jozefa?“

V úcte sv. Jozefa videl záruku svojej šťastlivej smrti.

Sestra Pudentia Zagoni, tiež horlivá ctiteľka sv. Jozefa, videla pri svojom smrteľnom lôžku stáť sv. Jozefa s Isusom na rukách; ukazoval jej Božské Dieťa a dodával jej dobrej mysli.

Z príkladov možno poznať, že kto vrúcné uctieva sv. Jozefa a prosí ho o šťastlivú hodinu

smrti, nebude oklamáný, lebo nedá sa myslieť, že by sv. Jozef svojmu ctiteľovi odoprel svojho mocného orodovania v hodine, ktorá je pre nás tak rozhodujúca.

K tomu cieľu, vyprosiť si šťastlivú smrť, sme založili v Michalovciach spolok sv. Jozefa, aby sme tak všetci členovia spolku útočili spoločne na sv. Jozefa, aby stál pri nás v hodine našej smrti. Každý mesiac sa obetujú najmenej 3 Služby B. za členov spolku a každú poslednú nedeľu v mesiaci moleben na česť sv. Jozefa za šťastlivú smrť. Dochádzajú nám veľmi často ďakovné listy, v ktorých nám členovia píšu, ako im sv. Jozef pomáhal v ich potrebách duše i tela a veľmi je zaujímavé, ako spokojne umierajú práve členovia nášho spolku sv. Jozefa často so zbožným vzdychom, ktorý podľa stanov každý deň opakovali:

Isuse, Mária, Jozef milý, žehnajte nám teraz i smrti chvíli!

Nechceš sa stať tiež účastným milostí spolku a ochrany sv. Jozefa, zvlášť v hodine smrti? Ak áno, prihlás sa za člena spolku sv. Jozefa!

Adresa: Kláštor Redemptoristov v Michalovciach. Členské 12 Ks na rok. Výhody: 36 služ. Božích, 12 molebenov.

Za zomrelých: ihneď po smrti panychída za každého. Za všetkých zomrelých jedna zádušná sobota.

Modlitba k sv. Jozefovi.

K Tebe sa utiekame, sv. Jozefe, v súžení svojom, a ako sme najsvätejšiu nevestu tvoju o pomoc vzývali, tak aj o ochranu tvoju dôverne žiadame. Pre lásku, ktorá teba s nepoškvrnenou Pannou, spojovala, a pre otcovskú lásku, ktorou si dieťa Isusa objímal, pokorne prosíme, vzhliadni na dedičstvo, ktoré Isus krvou Svojou vydobyl a potrebám našim mocou a silou ku pomoci prispej.

Ochraňuj, najstarostlivejší strážca Božskej rodiny, vyvolené potomstvo Isusa Christa. Odvráť od nás, najmilší Otče, všetku nákazu bludov a nepravostí! Bud' nám s neba milostivý, najsilnejší pomocník náš, v boji proti mocnostiam temnosti; a ako si kedysi dieťa Isusa z najväčšieho nebezpečenstva života vyslobodil, tak ochraňuj cirkev svätú proti nepriateľským úkladom, proti všetkým protivenstvám a nás všetkých strážou ustavičnou ochraňuj, aby sme dľa príkladu tvojho a pomocou tvojou opatrení sväte žiť, nábožne zomrieť a v nebesiach večnú blaženosť obsiahnuť mohli. Amiň.

Knihtlačiareň

ANDREJA úč. spol.
filiálka v PREŠOVE Ulica Rodobrany 4

Účet u pošt. sporiteľne v Bratislave č. 6190

Tlačivá

pre obchod, priemysel, verejné
a štátne úrady, súkromnú a spoločenskú potrebu, ako aj knihy,
brošúry atď.

v peknej modernej úprave aj azbukou